“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
3
2018

ÜSTÜN BAŞARI GÖSTERENLER

Merhaba Hilâlcanlar,

Nasılsınız?

Bu sayıda da size çok güzel sayfalar hazırladım.

Ama önce aranızda sınıf birincisi olanlar el kaldırsınlar... Güzel! Peki sınıf birincisi olmak isteyenler?.. Ya sınıf birincisi kalmak isteyenler?.. Çok güzel! Böyle devam edin. Sizinle gurur duyuyorum!

Bu ay sizlere sınıf birincisi olan iki arkadaşımızı tanıtacağım: Sinem Süleyman ve Yonuz Erol. Onlarla sınıf birincisi nasıl olunur konusunu konuştuk. Çok güzel şeyler paylaştı arkadaşlarımız.

Ve Rusçuk şehrine misafir oluyoruz bu ay. Çünkü Rusçuk İmam Hatip Lisesi öğrencileri bir ilki gerçekleştirerek "İmam Hatip Lisesi Yetenek Arıyor" yarışması düzenlemişler. Çok güzel bir program yapmışlar. Bu yarışmanın detaylarını son sınıf öğrencilerinden Soner Şefkı ile konuştuk.

Mestanlı ve Şumnu İmam Hatip Liseleri, ne diyorsunuz bu işe? Rusçuk'tan çağrı var: "Bu tür bir yarışmayı üç okul arasında da yapalım. Amaç kaynaşma ve tanışma." diyor arkadaşlar. Ne derseniz? Hazır mısınız bu karşılaşmaya?

Ve daha çok güzel sürprizler hazırladım sizin için. Keyifli okumalar diliyorum!

Sevgi ile,
HİLÂL

RUSÇUK İMAM HATİP LİSESİNDE YETENEKLER YARIŞTI

İnsanın bu hayatta başarı elde etmesi için neye ihtiyacı vardır gerçekten? sorusuna cevaplar ararken buluyorum bazen kendimi. Her türden cevap verilebilir. Fakat bu hikâyede cevaplar şöyle sıralanıyor: bir fikir, bir yudum heves, bir damla kararlılık (biraz fazlasına ihtiyaç olabilir), gerçek dostlar ve tabiî ki azim.

Hikâye, Rusçuk İmam Hatip Lisesinde gerçekleşiyor. Ve bu hikâye, faydalı ve güzel bir şey yapabilmek için ne kadar olduğumuzun değil, nasıl olduğumuzun önemini olduğunu gösteriyor bize. Bu hikâye, sıfırdan başlayarak bir şeylerin nasıl yapıldığını hatırlatıyor. Tamam, sıfırdan değil, başında bahsettiğimiz gibi herşey bir fikir ile başlıyor, öğrencilerin bu fikri gerçekleştirmek için beraber yürüdüğü bir yol var... Mutlu sondan sonra yine hepsi bir sinema salonunda toplanıyor. Evet, belki bu hikâye, küçük şeylerin verdiği mutluluğu hatırlatacak bize. Birlikte dinleyelim...

Rusçuk İmam Hatip Lisesi Öğrenci Birliği Başkanı Soner Şefkı anlatıyor: "Öğrenci Birliğinin toplantısında Mevlid Kandili vesilesiyle bir siyer yarışması düzenleme kararı almıştık. Bu yarışmanın kandilinden birkaç hafta sonra olmasına karar verdik. Aslında önceden yetenek yarışmaları düzenliyorduk. Ve bir fikir meydana geldi "Neden 2'si 1 arada bir yarışma olmasın?" Yani hem bilgi yarışması hem de yetenek."

Gençler yarışmadan bir hafta önce tekrar toplantı düzenliyorlar. Ertesi gün Soner ve yardımcısı Mehmed Reşat okul müdürü ile görüşüp fikirlerini sunuyorlar. İlk bölümde 8 ve 9. sınıflar 10. sınıfa karşı, 11. sınıf da 12. sınıfa karşı siyer bilgileri ile yarışacak. Kültür ve eğlence bölümünde de "İmam Hatip Lisesi Yetenek Arıyor" adı altında şiirler, ilâhiler, skeç ve taklitler olacak...

Ve öğrenciler hızlı bir şekilde hazırlanmaya başlıyor ve bir haftada bu işi başarıyorlar. Bu, jürinin verdiği notlarda açıkça görülüyor.

Yarışmanın ilk bölümünde birinci yaş grubunda 8. sınıf temsilcileri Mehmed Reşat ve Muharrem Mehmed birinci oluyorlar, ikinci yaş grubunda ise birinciliği Soner Şefkı ve Semih Osman ile 12. sınıf alıyor.

"İmam Hatip Lisesi Yetenek Arıyor" kısmında birinciliği elde edenler: şiir okuma kategorisinde Aylâ Güneş; kendi şiirini okuma kategorisinde Soner Şefkı; sahne gösterisi kategorisinde Nazife Güneş, İlay Şerif ve Gülcan Beyhanova; taklit kategorisinde Gülcan Beyhanova, Nazife Güneş ve Soner Selman; şarkı ve ilâhi söyleme kategorisinde de Olcay İlhan.

Yarışmadan sonra birinciler ödüllerini alıyor; herkes kazandığı sinema bileti ile iyi bir iş yapmanın verdiği tatlı bir hisse sahip oluyor.

Aslında, diyor Soner Şefkı, sinema bileti yarışmaya katılan herkese verildi, bu daha da güzel oldu...

Bu arada Rusçuklu öğrencilerin Mestanlı ve Şumnu İmam Hatip Liselerinden arkadaşlarına bir çağrıları var: "Bu tür bir yarışmayı üç okul arasında düzenlemek isteriz. Bu şekilde birbirimizi daha yakından tanıma imkânımız olacak."

Özlem TEFİKOVA

OKUL BİRİNCİSİ OLMAK...

Hilâl soruyor Sinem Süleyman Anlatıyor

Selâmün aleyküm, Sinem! Kısaca kendini tanıtır mısın? Nerdensin, kaçıncı sınıftasın?

Aleyküm selâm! Adım Sinem Süleyman, 17 yaşındayım Kırcaali bölgesindenim. Zvezdel'de yaşıyorum.

Sen okul birincilerinden birisin değil mi?

Evet, okul birincileriden biriyim.

Okulda en çok sevdiğin dersler hangileri?

En çok sevdiğim dersler biyoloji, matematik ve kimya.

Yaz tatillerinde Kur'ân kursuna katıldığını öğrendik. Kurslarda öğrendiklerin okulunda ve arkadaşlarınla ilişkilerinde sana nasıl yardımcı oluyor?

Evet, Kur'ân kursuna gidiyorum. Kur'ân kursuna gitmek bir nevi insanın bakış açısını değiştiriyor. Meselâ biz bu yıl gezilerimizde farklı kasabalarda bulunduk ve eğlenerek öğrendik deyebilirim.

Okul birincilerinden olmak nasıl bir his? Kaç yıldır okul birincileri listesindesin?

Bu çok güzel bir his. Arkadaşlarıma iyi bir örnek olmak daha da güzel aslında. Yaklaşık bir 10-11 yıldır birinciler listesindeyim.

Okul birincilerinden olabilmek ve kalabilmek için bir öğrenci ne yapmalı sence?

Çok çalışmak birinciliği getirir ve bunu devamlı tutmak için devamlı bir şekilde çalışmak gerekir. Meselâ ben, 15 dakika dinlenerek 6-7 saat çalışıyorum.

Okumak güzel de eğlenmek de hakkımız. Nasıl dinleniyorsun? Boş zamanlarında, ders çalışmıyorken ne ile ilgilenmeyi seviyorsun?

Tabiî ki, eğlenmek de hakkımız, ama devamlı bir tempo tutturmak lâzım, o zaman herşeye zamanımız kalabilir. Boş zamanlarımda yaptığım şeyler genelde kitap okumak, müzik dinlemek, spor yapmak. Şu anda yazdığım bir kitap var, genellikle boş zamanlarımda onunla ilgileniyorum.

Genç arkadaşlarımıza tavsiyen ne olur? Başarılı olmak için ne yapmalı insan?

Genç arkadaşlarıma başarının sırrını şöyle açıklayabilirim: çok çalışmak ve kendilerini geliştirebilecek şeyleri yapmayı tercih etmek.

Şu cümleyi nasıl tamamlarsın? "Müslüman bir genç için eğitim önemlidir, çünkü..."

...eğitim insanın tacıdır.

Toplumda yaşanan olaylara karşı da duyarlı ve tavır alıyor Sinem. Geçen yılın Aralık ayında üzücü bir şekilde hayatına kıyılan Mestanlı'dan küçük Damla için de şu satırları paylaşıyor:

DAMLA
Bir yıldızdı o,
Geceyi aydınlatan.
Güneşi anımsatan,
Papatyaların en zarifiydi
Berrak deniz kadar berrak
Gözleri ışık dolu prenses

Rahat uyu küçük melek
Cennetin en güzel yeri
senin olsun
Nur içinde yat!

İsmail A. Çavuşev

Her Gün Bir Hediye

Birsen her sabah okula giderken dedesi onu geçirmeye çıkar ve:

- Bugün bana ne gitereceksin, kızım? diye sorardı.

Bu soru öyle bir soruydu ki, Birsen ona birden bire cevap veremez, çokçası omuzlarını kısarak kapıdan çıkıp giderdi. Çıkıp giderdi, fakat o gün derslerde dedesinin bu sorusunu adetâ kendisine bir sipariş bilir, hiç mi hiç unutmazdı. Oh, o, dedesinin neye en fazla sevindiğini pek alâ bilirdi. O yüzden her gün okuldan dönerken: "Acaba bugün dedemi nasıl sevindirebilirim?" diye düşünürdü. Eğer o gün sınıfta derse katılmış, sorulan sorulara doğru ve tam cevaplar vermişse, öğretmenleri de onu gerektiği gibi mükâfatlandırır, lâyık olduğu notu verirlerdi. O zaman Birsen:

- Oh! derdi, akşama yine dedemi sevindireceğim.

Çünkü o artık okulda aldığı notlara değil de daha fazla dedesini sevindirmiş olmasına sevinirdi. Akşam olup dedesi işten dönerken hemen onu karşılamaya çıkar ve:

- Dede, bil bakalım sana ne getirdim? diye sorar, boynuna sarılırdı. Dedesi:

- Ne getirdin, be kızım? Söyle bakalım, sabırsızlanıyorum, derdi.

- Bugün matematikten sana alâ not getirdim!

Dedesi:

- Öyle mi kızım? Bravo sana! Öyleyse bana bir de öpücük ver bakayım! der Birsen'i alnından öperdi.

Bir gün yine böyle dedesi akşam üzere eve geldiği zaman Birsen koridorda onu karşıladı. Ama yüzünde tebessümü göremeyince:

- Ne oldu, kızım? Bana bugün hiçbir şey mi getirmedin? diye sordu.

Birsen:

- Dede, bugün sana ancak pek iyi not getirebildim. Geçen ders yazılı imtihan yapmıştık. Problemlerden birini çözerken hata etmişim. Öğretmenim de bana pek iyi yazmış.

Dedesi:

- Bravo, kızım! dedi, pek iyi de güzel not sayılır. Eh, her zaman alâ not alınmaz ya! Zaman zaman değişik notlar da getirebilirsin.

MÜSLÜMANLARI
BAŞMÜFTÜLÜĞÜ

MELEKLER OYUNA KATILIR MI?

Hasan ve Hüseyin oynamaktaydılar.

Peygamberimiz de katıldı torunlarının oyununa.

Küçük çocukların oyunlarına katılırdı sık sık.

Torunlar kovalamaca oynuyorlardı.

O günkü oyunda Peygamberimiz bir tarafı tutuyordu. Hazreti Hasan'a yakınlık gösteriyordu.

Onu, Hüseyin'i yakalamaya teşvik ediyordu.

Peygamberimizin her zamanki hâlinden farklı bir tutumdu bu... Oyunu izlemekte olan babaları Hazreti Ali'nin gözünden kaçmadı bu durum...

Küçük oğlunu yalnız hissetti.

Niçin dede büyük oğlu Hasan'ı tutmaktaydı?

Sormadan edemedi.

"Ey Allah'ın Rasûlü!" dedi. "Niçin Hasan'ı tutuyorsun? Hâlbuki Hüseyin daha küçüktür?"

Peygamberimiz, bu davranışının sebebini anlayamayan babayı, verdiği inanılmaz güzellikteki cevabıyla rahatlattı.

"Hüseyin'i de Cebrail tutuyor!"

BİLİYOR MUYDUNUZ?

KENTLER

İlk kentler MÖ 4500 ile 2000 arasında Mezopotamya'da, Mısır'da, Hindistan'da ve Çin'de ortaya çıkmıştır. Günümüzde dünya nüfusunun yüzde 50'sinden çoğu kentlerde yaşar. 2030'da dünyadaki her 3 kişiden 2'sinin kentlerde yaşayacağı öngörülüyor.

ÜRETKEN RESSAM

Van Gogh 27 yaşında resim yapmaya başlamıştır ve 10 yıl gibi kısa bir sürede 900 dolayında tablo, 1.100 eskiz ve çizim yapmıştır. Hayatı boyunca, çoğu kardeşi Theo'ya olmak üzere 800'ün üzerinde mektup yazmıştır. Van Gogh'un başyapıtının "Yıldızlı Gece Tablosu" olduğu kabul edilir.

BİNALAR

İnsanlar tarih boyunca çeşitli dinî, politik ya da ekonomik nedenlerle büyük yapılar inşa etmişlerdir. MÖ 2550'li yıllarda Giza'da yapılar 147 m yüksekliğindeki Büyük Piramit başta olmak üzere Mısır piramitleri uzun yıllar insan yapımı en yüksek yapılar olmuştur.

Birleşik Arap Emirlikleri'nin Dubai şehrinde bulunan Halife Burcu 828 m yüksekliğiyle bugün için dünyanın en yüksek binasıdır. Halife Burcu'nda her biri 12-14 kişi alan 57 asansör vardır.

MÜZİK

Mozart'ın okuma yazma öğrenmeden önce nota yazdığını biliyor muydunuz?

KİTAPLAR

Kitap okumanın hâfızayı (belleği) güçlendirdiğini biliyor muydunuz? Ayrıca kitap okumak kelime hazinemizi de zenginleştirir, genel kültürümüzü artırır, empati kurma becerimizi geliştirir.

ŞİİR

Yazan: Şerife Nihal ZEYBEK
Çizen: Zeynep Yeşilmen

Yer Aç Bana Bahçende

Mescid-i Aksâ
Yer aç bana bahçende
Orada en güzel
Kitabı okuyayım

Mescid-i Aksâ
Yer aç bana bahçende
Orada uçurtmamı
En yükseklere uçurayım

Mescid-i Aksâ
Yer aç bana bahçende
Orada en içten
Dualarımı edeyim

Mescid-i Aksâ
Yer aç bana bahçende
Orada koşayım
Sevinçle ve özgürce

Mescid-i Aksâ
Aslında biliyorum ki
Her zaman, yer var bahçende
Bana
Kollarını açmış bekliyorsun
Beni...

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

Eğlencelik

İKİ RESİM ARASINDAKİ "7 FARKI" BULABİLİR MİSİNİZ?

Кръстословица

При правилно решаване на кръстословицата ще получите името на четвъртата сура от Корана.

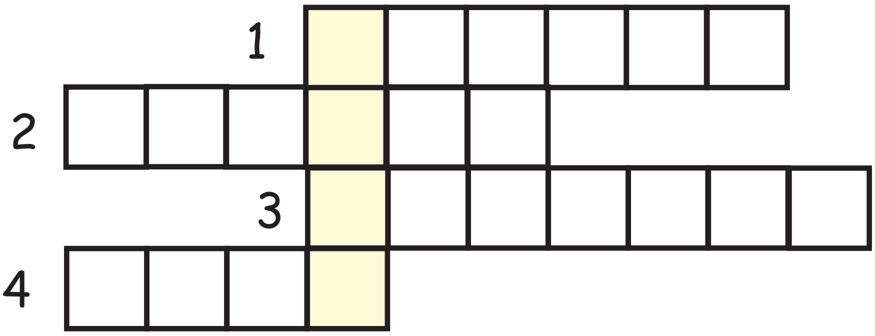

1. Една от планетите в Слънчевата система.
2. Пролетно цвете.
3. Името, с което Селяхаддин Ейюби е известен в Европа.
4. Спътник на планетата Земя.

НАСРАДДИН ХОДЖА

АХМЕД ЧАКЪЛ

Пестеливата баница

Бабо, твойта баница нервира ме.
Пак пестиш от сиренцето май.
Мразя твойта баница със сирене.
Сирене със баница ми дай!

Виктор Самуилов

Вятър на балкона

Идвал на балкончето
пролетният вятър,
грабнал ми балончето,
брал ми от цветята.
Аз съм любопитен и
мъчи ме въпросът:
На кого подаръци
ветровете носят?

Зоя Василева

Кокиче

На горска пътека
под сенчица лека
кокиченце бяло
света е огряло.

С камбанка звънлива
пропява щастливо:
– Излизай, човече,
че пролет е вече!

Надежда Станилова

„ДЖАМИЯТА В МОЯ ЖИВОТ“

Есе

В света съществуват три основни религии: ислям, християнство и юдаизъм. За всяка една от тях има определен храм, в който вярващите отиват и се молят. За християните това е църквата, за евреите – синагогата, и за мюсюлманите – джамията.

Джамията е мястото, в което мюсюлманите изпълняват петкратната си молитва намаз, правят дуа на Аллах и молят за опрощение (тебве). В България в почти всеки един град има джамии. В някои е една, а в други повече. Всички джамии са различни и имат различна архитектура. Но какво всъщност е джамията за нас, мюсюлманите?

Джамията е като втори дом, тук, отдалечавайки се от проблемите си, ние намираме спокойствието и мира. Още в древността били построявани джамии. Те не били от скъп материал, нито били проектирани от хора, които са завършили архитектура. Въпреки това те били достатъчни за вярващите, тъй като тогава по-важно било, след като изпълниш намаза си, да се срещнеш с хората, да размениш няколко думи, да попиташ как си един друг и дали имаш нужда от нещо. Независимо от положението, в което се намираш, на първо място било уважението.

Ето, вече сме 2017 година1. Свят с различни технологии, високи сгради и така нареченото „модерно мислене“. Свят, в който всички предпочитат първо да угодят на своето его.

Джамиите са със съвършена архитектура, има специални места за взимане на абдест, големи градини със засадени цветя, пейки, с една дума са прекрасни. Но къде са мюсюлманите? За жалост, мюсюлманското общество е разделено на части. Днес не е важен въпросът „От какво имаш нужда?“, а въпросът „Ти кой си и какво ще получа аз, ако ти помогна?“.

Предполагам, че на когото и да зададем въпроса „Как си представяш джамията в своя живот?“, всеки би написал или нарисувал една прекрасна външно и вътрешно джамия. Всъщност няма нищо лошо в това, но аз смятам, че джамията в моя живот трябва да изглежда така: искам голяма и просторна джамия, за да може тя да побира всички събрали се вярващи през петъчната молитва и да няма никой, който се кланя отвън, искам храм с красива архитектура, за да може туристите, които влизат в нея, разглеждайки я, да поискат да опознаят исляма и да видят истинската идентичност на мюсюлманите и да се поинтересуват какво всъщност означава думата „джихад“.

Искам джамията в моя живот да има голяма градина, за да може след намаз всички вярващи да се събират и да се питат един друг как са. Това, което си представям аз, е джамия, в която да прекарвам целия месец рамазан. Също така бих предпочела да е близо до дома ми и пет пъти на ден да имам възможността да слушам езана, който всеки път ме кара да настръхвам. За такава джамия мечтая аз.

В заключение искам да приканя всеки един от нас да направи равносметка за себе си първо като човек, а след това като личност. Да не забравяме, че една джамия е джамия, когато тя е пълна с нас, мюсюлманите, когато сме единни и сме заедно. Нека предположим, че джамията в живота на всеки един от нас е в сърцата ни и ключът е в нас. Нека я отключим за нови посетители.

Мерйем Ибрахимова

1 Есето е класирано на първо място във втора възрастова група в конкурса „Джамията в моя живот“, 2017 г.

Участват ли меляикетата в игрите?

Хасан и Хюсеин си играеха.

Пратеника също се присъедини към играта на внуците си.

Впрочем той често се присъединяваше към игрите на малките деца.

Внуците му играеха на гоненица.

През този ден Пейгамбера вземаше страна. Показваше повече близост към Хазрети Хасан.

Насърчаваше го да хване Хюсеин.

Това държание се различаваше от обичайното му поведение. Бащата Хазрети Али, който наблюдаваше играта, забеляза това...

Усети, че малкият му син е оставен сам.

Защо дядото беше на страната на големия му син Хасан?

Не можа да се сдържи и попита:

„О, Пратенико на Аллах! Защо си на страната на Хасан? Хюсеин е по-малък.“

Пратеника успокои бащата с отговора, който даде:

„Джебраил е на негова страна.“

Учениците от с. Света Петка с благотворителна инициатива за сираците

Учениците от училището в родопското село Света Петка осъществиха благотворителна инициатива в подкрепа на кампанията на Главно мюфтийство „Седмица на сираците“. Мероприятието премина под патронажа на директора на училището Юмер Хамза.

Учениците от средното училище, заедно със своите преподаватели и родители, се включиха в благотворителен базар за каузата на Главно мюфтийство в подкрепа на сираците и събраха 1005,50 лв. Базарът се проведе в двора на училището, като за него участниците бяха приготвили най-разнообразни неща за хапване. Районният мюфтия на Пазарджик Абдуллах Салих благодари на всички, които взеха участие в благотворителната инициатива.

ДА БЪДЕШ ОТЛИЧНИК...

Разговор на Хилял с Йонуз Ерол

Селямун алейкум, Йонуз! Може ли да се представиш накратко? Откъде си? Къде учиш?

Алейкум селям! Аз се казвам Йонуз Ерол Йонуз и съм от с. Пристое, Шуменска област. Там завърших ОУ „Христо Смирненски“, а от 2015 г. уча в Духовно училище „Нюввабˮ. Сега съм в XI клас.

Разбрахме, че си един от отличниците на класа. Какво е да бъдеш отличник? Откога си отличник?

Да бъдеш отличник в класа е много хубаво и е забавно. Под забавно имам предвид, че човек колкото повече се стреми да учи, да намира знания и се сдобива с тях, толкова по-интересно става. Просто това е удоволствие за нас, да учим и да се стремим към по-високи цели, и така да осъзнаем колко важно е това за нас.

Как поддържаш нивото си на отличник? Изискват ли се и жертви в името на това да бъдеш отличник? Да речем, по телевизията дават любимия ти сериал, а утре имаш тест, трябва да учиш, задължително е да изкараш 6. Имало ли е такива моменти, когато изпадаш в затруднение?

Това е лесно, когато учиш, а когато не, тогава е трудно. Но разбира се, отличникът трябва да е научил уроците си и винаги да е подготвен. Несъмнено, отличникът, когато е нужно, трябва да се лиши от някои забавления, игри и др. Защото той знае, че усилията, които е положил, и жертвите, които е направил, няма да са напразно. Той винаги трябва да знае, че когато дойде времето за забавления, разбира се, че ще се възползва, но трябва и да знае кога да спре и отново да се върне да научава материалите, които са му дали от училище за другия ден.

Но все пак човек трябва и да си почива, нали? Как почиваш ти? Кое те зарежда с нова енергия?

Аз си почивам чрез търсене на информация или научаване на полезни неща, които ще са ни от полза в нашия живот и за напред ще ни помогнат да преуспеем в живота си или в това, което сме успели да постигнем, и да се изкачим на по-високо равнище. В същото време не обичам да си губя времето за неща, които не ми помагат да напредна или да се образовам повече. Обичам да намеря знание в знанията, тогава нещата стават по-интересни и човек започва да се задълбочава в това, което иска да научи и да му е от полза.

Как прекарваш свободното си време? Какви хобита имаш?

В свободното си време обичам да чета книги или по-точно – биографии на известни лидери. За мен е интересно да узная какъв е бил животът им, през какви трудности са преминали и как са ги преодолели, какви постижения имат и как са ги постигнали. В същото време пожертвали ли са нещо за това и толкова лесно ли им е на тях, както хората мислят и коментират.

Как би продължил изречението: За младия мюсюлманин е важно да бъде образован, защото...?

Мюсюлманинът трябва да има цел, която да се стреми да постигне, и колкото може повече да се образова, защото това е в негова полза. Той винаги трябва да е в крак със случващото се и да е информиран.

Какво би препоръчал на тези, които искат да бъдат отличници в класа?

Бих им препоръчал да са упорити, да се стремят усилено и да не се отказват лесно, да си поставят една цел, която да следват усилено. Разбира се, това става с много учене и много труд и в същото време, както споменахме, се изискват и жертви.

Състезание за таланти в Духовно училище – Русе

Понякога се чудя какво му е нужно на човек, за да успее в този свят. Отговорите могат да бъдат много. Но в случая и в тази история отговорите са: една идея, доза ентусиазъм, капчица решителност (може и повече), истински приятели и разбира се, упоритост.

Историята се случва в Духовно училище – Русе. Тя ще ни покаже как се прави от нищо нещо. Е, не съвсем от нищо. Както казахме в началото, всичко започва с една идея, за чието осъществяване учениците извървяват пътя заедно… След успешния край всички отново заедно се срещат в един киносалон. Да, радостта от малките неща, може би това ще ни напомни историята. Но нека сега да я чуем.

Председателят на Ученическия съвет Сонер Шефкъ разказва: „На заседание на Ученическия съвет в Духовно училище – Русе бяхме решили да проведем състезание по сийер, по повод рождението на Пратеника Мухаммед (с.а.с.). Решихме това да стане няколко седмици след самото честване на Şelçrod. Всъщност преди организирахме състезания за таланти. И ни хрумна една идея: защо да не направим състезание 2 в 1, т.е. и теоретично, и за таланти?".

И така, младите ентусиасти отново се събират за обсъждане, след което Сонер и неговият заместник Мехмед Решад се срещат с директора. Разбират се в първата част, по теоретични знания по сийер, да се състезават 8. и 9. срещу 10. клас и 11. срещу 12. клас, като всеки от класовете да бъде представен от двама състезатели. А втората част да бъде културно-развлекателна под надслов „Духовно училище търси талант", в която учениците могат да се включат със собствени стихотворения, да изпълнят религиозни песни, да представят скечове и да имитират…

И така учениците започват бързо да се подготвят, защото имат само една седмица. И успяват… Което се вижда и от резултата след оценките на журито.

В първата част на състезанието на първо място са осмокласниците Мехмед и Мухаррем Мехмед, а от втората група първенци са Сонер Шефкъ и Семих Осман.

Във втората част – културно-развлекателната, Айля Гюнеш е на първо място по рецитиране на стихове, а Сонер Шефкъ е пръв по рецитиране на собствени стихове; в категория за участие със скечове на първо място са Назифе Гюнеш, Иляй Шериф и Гюлджан Бейханова; в категория „имитиране" на първо място са Гюлджан Бейханова, Назифе Гюнеш и Сонер Селман, а Олджай Илхан е пръв в категорията за участие с песни и религиозни песни.

След състезанието победителите печелят награда – билет за кино за всеки, и приятното усещане от добре свършената работа.

„Всъщност, казва Сонер, билети за кино получиха всички участници в състезанието, което е още по-хубаво…"

Но учениците от Русе имат един призив към приятелите си от духовните училища в Момчилград и Шумен: „Бихме искали да направим такова състезание между трите училища. Така ще имаме възможност и да се опознаем повече".

Юзлем ТЕФИКОВА

ОТЛИЧНИЦИ

Здравейте, приятели!

Как сте?

Подготвих ви много хубав брой. Но нека първо да вдигнат ръка отличниците... Прекрасно! А тези, които искат да бъдат отличници? Тези, които искат да останат отличници? Много добре! Продължавайте така! Гордея се с вас!

Този месец ще ви представя двама наши приятели отличници – Синем Сюлейман и Йонуз Ерол. С тях разговаряхме по въпроса как можеш да бъдеш отличник в клас. Споделиха много интересни неща.

В този брой гостуваме в гр. Русе. Защото в Духовно училище – Русе са направили нещо прекрасно. Организирали са състезание под надслов „Духовно училище търси талант". Много добра програма! За детайлите се срещнахме и разговаряхме със Сонер Шефкъ от XII клас, който е и един от организаторите на състезанието.

Приятели от духовните училища в Момчилград и Шумен, Духовно училище – Русе ви кани на обща среща на талантите. „Да направим това състезание между трите училища. Целта е да станем по-близки и да се опознаем по-отблизо", казват приятелите ви от Русе. Какво мислите? Готови ли сте за такава среща?

Приготвила съм ви още много други изненади. Пожелавам ви приятно четене!

С обич,
ХИЛЯЛ

Детско приложение на сп. “МЮСЮЛМАНИ”

Брой
3
2018